

ART51 2014. 08. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2014. 08. 02. szombat Kárpáti Mozi Kőbánya Csereüvegek

Újra moziban voltunk, egy kis túlzással állíthatom, hogy „saját”-ban! Van hol, van kinek, van mivel, van mit vetíteni, sőt, van saját filmesztétánk is, Aki ajánl filmet, nem az akaratunk ellenére! Tehát minden lehetőségünk adott, hogy egy (forróból enyhülő) langyos éjszaka jó filmet nézzünk, jó társaságban!

A választás, Zdenek Sverak (forgató-könyvíró/főszereplő) és fia Jan Sverak (rendező) által alkotott, Csereüvegek c. filmre esett. Bár voltak a társaságban olyanok, Akik már látták ezt az alkotást, de nem bánták meg, hogy ismételten megtekintették. Tényleg, hangulatos, kedves és főleg életvidám film volt, amely valóban alkalmas nyáresti kikapcsolódásra. Annál is inkább, mert a cseh és a magyar „valóság” hasonló, de míg a magyar marad a búslakodásnál, addig a cseh megpróbálja magát, mint Münchhausen báró, a saját hajánál fogva kihúzni a slamiból. Idősödő tanár már nem bírja „cérnával” a felnövekvő új generáció „idiótaságát”, nyugdíjba kéri magát, de otthon elönti az unalom. Vannak ötletei, de végül egy közértben elvállalja az üvegviszaváltói munkakört, váltótárssal természetesen, két műszakban. Na, itt azután elemére talál a mi emberünk és sikert, sikerre halmoz, nem az üvegviszaváltásban, hanem az általa kialakított emberi kapcsolatokban. Egészen addig, amíg automatára nem cserélik a két visszaváltó embert! Addigra azonban az idősb tanár magára talál és már nem féltjük őt, hogy a hátralevő életében unatkozni fog.

Engem nagyon emlékeztetett a film a francia, Amélie csodálatos élete című filmre, amennyiben: másokon is lehet segíteni, a magammal való foglalkozás helyett.

Kellemes este volt!

2014. 08. 06. szerda Facebook

Ma találtam egy hírt a Facebookon, amely rendkívüli módon tetszett nekem és feltétlenül meg akartam örökíteni, hogy megmaradhasson az utókor számára! Nagyon remélem, hogy valaki „hivatalosan” is filmre vette, mint performansz művészeti alkotást!

Az ötlet és a megvalósítás is rendkívüli, és mint eszme, idea csodálatos.

Nele Azevedo brazil szobrászművész az I. Világháború kitörésének 100. évfordulója alkalmából készítette a sajátos emlékművét a háborúban meghalt civil lakosság emlékére! A „tünékeny” emlékmű 5000 jégszobrocskából állt és Birminghamben egy lépcsőn helyezte el őket! Ugye nem kétséges senki számára, hogy mi lett a kis szobrok sorsa! Csodálatos gondolat!

2014. 08. 08. szombat volt Honvédelmi Minisztérium épülete/Várgondnokság

Egy zseniális család: Zsolnay

A mai nap első attrakciója, a volt Honvédelmi Minisztérium, felújított épülete!

Csak azt nem értem, hogy mire vártunk 69 évig, mert fizikailag a háború után egy héttel is képesek lettünk volna erre! De, úgy tűnik, még korántsem tartottunk itt! Ahogyan elnéztem a Várnegyed című I. kerületi újságban az illusztrációkat, bizony sokszor nagy szerencse, hogy nincsen valamire pénz, mert amilyen tervek ott szerepelnek, bizony, nagyon jó, hogy nem valósulhattak meg!

Nyitott napokon, már volt alkalmunk megtekinteni a romos épületet, akkor is, most is azt állapítottuk meg, hogy a valamikori kőművesek nagyon értették a szakmájukat, mert vakolat nélkül is értékes az épület, csodás a natúr téglafelület, nem is beszélve a boltozatokról, boltívekről.

Hát nem is történt más, mint a téglák (lépcsők köveinek) letisztítása, a burkolatok tisztítása, valamint a nyílászárók cseréje. Üveg, fém, beton, téglák így együtt imponáló! Szerintem ennyi elég is! „Igazi” felújítás csak az előcsarnokra vonatkozóan történt, pompásan ragyog, hófehér (nem tudom ilyen volt-e), szépek a szobrok (natúr kő) a timpanonos butik bejárat, a lépcsőházak felé vezető utak, a kovácsoltvas kapu, szóval minden nagyon tetszett nekem, csak egy valami nem: Ezek pedig a feliratok! Olyan fontos volt a már említett timpanonos butik bejárat mellé, két oldalon is feltenni a falra a feliratot? Ráadásul van eligazító tábla, ami áll a saját lábán, bármikor eltüntethető, kicserélhető. (Zsolnay shop 3x!)

És ami a legfőbb, a felújítás során nem történt semmi jóvátehető, amit később meg kellene bánni! Bármikor folytatható a munka, de addig is kiválóan lehet hasznosítani és főleg már nem romos az épület!

A második attrakció a Zsolnay kiállítás. Minden darab kölcsönzött az emeleten levő darabokat a Pécsiek, a földszinten pedig a Párisi Galéria tulajdonában levő darabokat láthattuk. Az utóbbiak (busás áron) megvásárolhatók a földszinti butikban. (Szépek nagyon, de amikor a Kisfiam másfél éves korában magára rántotta a Herendi porcelán gyűjteményemet, akkor megfogadtam, hogy törékeny holmival többé nem barátkozom! Nem nagyon esik nehezemre, mert amúgy sincs rá feleslegesen heverő tőkém!) Tehát, vásárlás helyett inkább fotóztam!

Ennek a képnek címet is adtam: **Házastársak!**

(A háttérben a gyanútlan férj, az előtérben pedig a házsártos, karcsú, de telt idomú feleség álldogál, fenyegetően! Na, megállj csak! –mondja.) Így van, vagy így van?

Corvin Mátyás szelleme

2014. 08. 08. szombat Magyar Nemzeti Galéria Átrendezett valóság

Alkotói stratégiák a magyar művészetben a dada és a szürrealizmus vonzásában

Ajánló

Dada és szürrealizmus

A dada és a szürrealizmus – mint a 20. század első évtizedének két nagy művészi irányzata – radikálisan megújította a művészetről való gondolkodást. A dada a hétköznapi tárgy átértelmezésével, a véletlen szerepének hangsúlyozásával a hagyományos esztétikai értékek megkérdőjelezésével, a szürrealizmus pedig a valóság újraértelmezése és a valóságfogalom kitágítása révén nyitott új lehetőségeket az alkotó folyamathoz.

A Magyar Nemzeti Galéria kiállítása alapvetően a dada és a szürrealizmus sokféle műfaj, technikája és nézőpontjait mutatja be. Az André Masson, Max Ernst, Jean Arp, Joan Miró műveire jellemző biomorf formák, valamint a véletlen is betéplő automatikus eljárások a szürrealizmus tudatalattira irányuló érdeklődésére reflektálnak, míg a René Magritte, Joseph Cornell, Salvador Dalí és Paul Delvaux műveiben megjelenő álom- és vágytematika a képzet felszabadítását hangsúlyozza. Kurt Schwitters, Hannah Höch, Man Ray és a dadaista mozgalom képviselőinek sokszínű tárgyösszeállításai, kollázsiái és fotogramjai a művészet és az élet határát feszegetik, akárcsak Duchamp provokatív ready-made-jét, amelyek a 20. századi művészet későbbi fejleményeire is nagy hatással voltak.

Noha kimondottan magyar dadáról és szürrealizmusról nem beszélhetünk, a kiállítás megpróbálkozik vele, hogy a két irányzattal kapcsolatba hozható sajátos magyarországi közéletismódokat is felvázolja. A magyar köze- és magánéletemnek művelői összeállított, Átrendezett valóság című kiállítás egy; a Jeruzsálemből érkező térszanyaghoz hol szorosabban, hol lazábban kötődő fogalmi párbeszédnek ad teret.

A Dada és szürrealizmus kiállítással egy időben egy filmes tárlat is látható a múzeumban: az Életre kelt (film)kísérletek. Az avantgárd első mozija című kiállítás a klasszikus avantgárd szürrealista és dadaista ihletű filmművészeti alkotásaihoz, valamint más, kinematográfiai jellegű, a mozgóképi médiaspecifikus lehetőségeit kutató, de nem celluloidszalagon rögzített absztrakciókhoz nyújt betekintést. A többek között Man Ray, Fernand Léger, Viking Eggeling, Hans Richter, Luis Buñuel és Salvador Dalí nevével fémjelzett ikonikus filmek párhuzamait Magyarországon először kerülnek vetítésre a közép-kelet-európai avantgárd „absztrakciók film” jelzővel ellátott kísérletei.

Magyar Nemzeti Galéria
07. 08. - 10. 05.

Hatalmas anyag! Legalább egy hetet kellene a Galériában tölteni, hogy mindent precízen meg lehessen tekinteni és akkor még szó nem volt a filmekről, amelyeket vetítettek! Pedig ezek a filmek műalkotások, egyáltalán nem, vagy nagyon ritkán láthatók „akárho!” Sok alkotó, sok képét ismertük az Urammal, az „újakat” bocsánat az általunk nem ismerteket, pedig most sem sikerült megjegyezni! (Nagy kár, hogy nem lehet fotózni!) A kiállításon szereplő neves festőművészek képeit minden alkalommal megtekintettük, ahol csak jártunk a világban és természetesen itthon is, ha éppen volt kiállításuk. Így láttuk: Magritte, gyűjteményes kiállítását kb. két éve Bécsben, Dalí kiállítását Londonban 2005-ben, Léger, hatalmas múzeumát a franciaországi Biotban (Musée National Fernand Léger), 1994-ben. (Lásd: www.muzsay.hu Utazások című fejezetnél.) Miro kiállítását is láthattunk volna, de én azt kihagytam olyan drága volt, hogy négyünket nem tudtuk befizetni, de a Kisfiam azért megtekintette!

Nekem ebből a kiállításból tulajdonképpen az ötletek tetszettek a legjobban, amelyek tényleges tárgyi valóságukban jelentek meg a kiállításon például a Kék keretes ablak, bicikli kereke, a centiméter beépítése egy alkotásba szóval az „Átrendezett valóság” (E miatt írtam, hogy nagy kár, hogy nem lehetett fotózni!) És volt egy nagyon jó, ötletes megvalósítás, amelyről még képet is találtam az Interneten: Gellér B. István: Hordozható emlékmű című műve, íme:

Egy ócska bőrönd, égszínkék
amelyen fennakadt egy szemüveg! No comment!

háttére elé feszített szögesdrót,

2014. 08. 14. csütörtök Városmajori Szabadtéri Színpad / Pince Színház előadása Stéfane Laporte – Patrick Laviosa: Pánik a fedélzeten

Stéfane Laporte – Patrick Laviosa.

Pánik a fedélzeten

augusztus 13. és 14. szerda, csütörtök 20:00
musical

Egy házaspár vidékről, egy anya a majdnem felnőtt fiával, egy különleges sorsú bárénekesnő és egy mellőzött másodtiszt. Közös bennük, hogy mindannyian hatalmas reményekkel szállnak fel a Titanas tengerjáró fedélzetére, hogy a szárazföldön hagyassák megoldatlan, unalmas életüket. Közös, hogy a hajót során kiderül, egyikük sem az, akinek mutatja magát. S mi a közös bennük még? Sokkal több, mint ahogy azt ők maguk gondolják. Titkaik, hazugságaik elképesztően humoros helyzetekbe sodorják őket, miközben nem tudni, a hajó hová is tart velük.

A *Pánik a fedélzeten* a világ egyik legkeresettebb és legsikeresebb zenés vígjátéka, amely 2008-ban a legjobb előadásnak járó díj mellett a legjobb betétdal díját is megkapta Franciaországban.

Fordította: **Pataricza Eszter** és **Frenkó Zsolt**.

Szereposztás:

Madeleine: **Ábel Anita**, Jenny: **Gallusz Nikolett**, Josephine: **Nádasi Veronika**, Édouard: **Símicz Sándor**, Pierre: **Magócs Ottó**, Kevin: **Pásztor Ádám**.

Dramaturg: **Góczán Judit** / Jelmez: **Bozsik Ágnes** / Díszlet: **Szili Péter** / Súly: **Rácz Nóra** / Korrepetitor: **Grósz Zsuzsanna** / Zenei vezető: **Kémenczy Antal** / Koreográfus: **Kocsis Tamás** / Rendezőasszisztens: **Zakar Ági** / Rendező: **Dömötör Tamás**.

Fotó: Szakmány Zsuzsa

Az itt látható szórólapon olvastam, hogy 2008-ban a legjobb előadásnak járó díj mellett a legjobb betétdal díját is megkapta ez a darab, Franciaországban!

Akkor mi lehet a baj? Mert a magyar változat, bizony nem érdemelne díjat, de még csak tapsot sem! Igaz a 2. felvonásra valamennyire sikerül összeszedni magukat a színészeknek, de az is lehet, hogy a darab van olyan jól megírva, hogy még a színészek sem tudják elrontani. Bocsánat „színészeket” írtam, Ők nem is rontanák el a művet, csak hogy ezt a színművet nem színészek adták elő, hanem pancserek! Különös tekintettel az Ábel Anitaóra! Gallusz Niki (Jenny) és a Pásztor Ádám (Kevin), (a hangja nagyon jó a fiúnak, csak még nagyon fiatal, itt a helyén volt, mert egy 17 éves fiút játszik, hitelesen) hozza a színész kategóriát! Gallusz Niki nagyon is, mert kifejezetten kitűnik „profi” mozgásával, játékaival, ebből a csapatból. Még az is látszik rajta, hogy visszafogja magát! Mekkora az ellentét Ő és az Ábel Anita között! Gallusz, aki sudár, magas, jól mozgó, jó hangú színész, a kis dugó, kövérkés, kerek karú, ügyetlen, mondhatnám „trampli”, amatőr között! Rémes! Persze az is lehet, hogy éppen a Gallusz Niki nem való ide, egyszerűen nem illik ebbe az amatőr színjátszásba. A többi négy szereplő egyszerűen siralmas! Hogyan kerülhetnek ilyen emberek színpadra? A legszörnyűbb, az Ábel Anita, azért mert valamikor, gyerekkorában játszott a Szomszédok című „tele regényben” még nem jelenti azt, hogy színésznővé vált! (A Heti 7-esről is meglett a véleményem, hihetetlen, hogy a

Hernádi Jucust erre a nőre cserélték!) Pedig tanulhatott volna a Komlós Jucitól, vagy a Zenthétől, de akár a Kulkától is. Na, jó elég, szóval nagyon kiakadtam, vígjátékot nehezebb játszani, mint drámát, nevetetni a közönséget, mindig is nehezebb volt, mint megríkatni, tehát az ilyen műfajban csak igazán nagy színészek tudnak sikerre vinni egy darabot!

Bizonyára az Uram is tudja, hogy a Pince Színház nem teljesen a mi kategóriánk, de játszott a Gallusz Niki, őt mentünk megnézni, mert az osztálytársam lánya, tehát néha látnunk kell. Gallusz Niki a Madách Színház tagja, de ott nem láthatjuk Őt, mert a színház műfaja végképpen távol áll tőlünk!

Heti 7-t pedig már régen nem nézzük, sorra szálltak ki a „nagyagyúk”, most, hogy a Bajor Imre meghalt, vissza sem fogunk térni!

Ha már Bajor Imréről van szó: nagyon sajnálom Őt, ilyen betegséget nem érdemel senki. Azért írom ezt, mert sokan mondják, hogy sokat tett a haláláért!

Nekem az első Bajor Imre élményem a Jó reggelt, Vietnám! című film szinkronja volt, Robin Williamsnek adta a magyar hangját, szenzációsan! Most már a Robin Williams sincs! Két nagy színész távozott, idő előtt, sajnálatos módon! Múlékony szakma, pár éven belül már senki nem fog emlékezni rájuk. Ki tudja, hogy ki volt az a Telly Savalas (Kojak) és a magyar hangja Inke László? Vagy ki tudja, hogy ki volt Gérard Philipe, vagy Jean Maris, Romy Schneider? Ruttkai Éva, Bilicsi Tivadar, Pálos Ferenc?

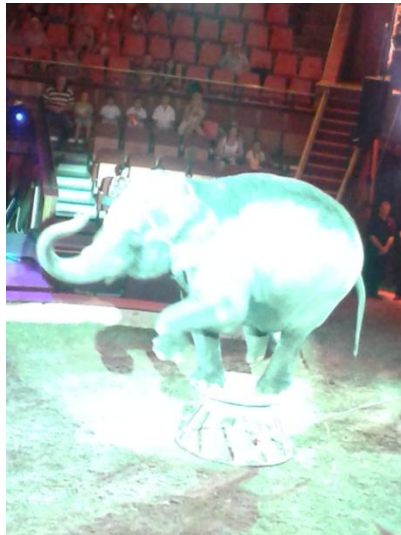
2014. 08. 15. péntek Fővárosi Nagycirkusz / Circus Classicus

Hová szeretnék menni Lányok, a Játsszóházba, Dinó kiállítást nézni vagy Cirkuszba? Egyértelmű választ ordítottak, Cirkuszba! S lőn!

Mondanom se kell, hogy az Urammal nem rajongunk a műfajért, na de a Lányok kedvéért.....

Meglepően jó műsor volt, a Lányok nagyon élvezték, kifejezetten jó, szép, látványos, gördülékeny előadást láttunk. De azért nem bírom megállni, hogy ne tegyek összehasonlítást például a jelenlegi és a régi bohócok között, ami természetesen az Eötvös-féle: „Na, látod van mááááásik!” Javára dől el. Vagy a felejthetetlen Hortobágyi-ugrócsoportot, akiket még ez idáig senkinek nem sikerült felülmúlnia!

Képes beszámoló!

2014. 08.21. csütörtök Városmajori Szabadtéri Színpad Orlai Produkció

Anat Gov: Happy And

Anat Gov:
Happy End
augusztus 21. és 22. csütörtök, péntek 20:00
prózai revü

BP-I SZABADTÉRI BEMUTATÓ

Városmajori Szabadtéri Színpad

Szereplők: **Hernádi Judit, Fekete Ernő, Margitai Ági, Hegyi Barbara, Bánfalvi Eszter, Bertalan Ágnes, Nagy Dániel Viktor, Formán Bálint.**

Továbbá: **Barabás Anita, Asztalos Dóra, Feledi János, Székely Szilveszter, Hajnal János.**

Fordította: **Zöldi Gergely** / Zenei vezető: **Philipp György** / Dramatúrg: **Miklós Melánia**
Jelmeztervező: **Béres Móni** / Koreográfusasszisztens: **Hoffmann Adrienn**
Asszisztens: **Kis-Kádi Judit** / Produkciós asszisztens: **Gertlőczy Judit**
Producer: **Orlai Tibor, Dr. Kövesd Zuza**
Rendező: **Gergely Krisztián**

62 Az Orlai Produkció előadása.

Nagyon-nagyon sajnálatos módon ezen az estén nem mi ketten az Urammal voltunk színházban, hanem a gyerekeink. (Nekem nagyon sürgős más irányú elfoglaltságom támadt, a Kékgolyó utcában!)

Azért annyira nem lett sajnálatos, mert a Kisfiamnak és a Menyemnek adtuk át a jegyeket, ha már amúgy is a szomszédban laknak, nézzék meg, hogy milyen jó kis színház létezik a közelükben. A Lányok már kibírnak 2 órát egyedül. Azt mondták: Jó! És mentek színházba! Hurrá!

Az már a mi szerencsénk volt, hogy úgy nyilatkozhattak, hogy a darab is és a szereplők is nagyon jók voltak, bár nagyon hideg volt és láthatóan fáztak a szereplők az egy szál pendelyükben, de csak kis bakikat vétettek. Szomorú volt a téma, (a Menyem mondta is: Jó, hogy nem láttad Nyanyec, nem Neked való!) de mégis nagyon sok mulatságos jelenet van a darabban, szóval nagyon tetszett Nekik. Örültem. Jó író, jó a darab, jók a szereplők, így összejön az igazi színház, akkor minden OK!

**2014. 08. 23. szombat Kulturális séta a XIII. kerületben, baráti társaságban
(Szabados 65 éves)**

Anikó szervezésében állt össze, igaz kissé csökkentett létszámban, de azért eléggé sokan, hogy betekinthesünk abba az épületbe, amely egykor olyan „félteve őrzött” hely volt Budapestnek, ahová csak a kiváltságosok léphettek be. (Ma sincsen nagyon másképpen, csak most talált az Anikó egy „kiskaput”)

A budapesti Fehér Ház:

„Ketten jegyzik az épületet: Gádoros Lajos (professzorom volt az egyetemen) és Preisich Gábor (Anikó édesapja!)” (Idézet a Szántó Tibor leveléből származik)

„Minden hatalom a dolgozó népé!” Minden annál van, akinél a politikai hatalom!

Kísérőnkkel (Merker Dávid) egyetemben a jelenlevők megállapították, hogy ez az épület ma is nagyon korrekt, impozáns, időállónak nyilvánult! Szép!

Nagyon tetszett a Bernáth Aurél: Munkásállam című hamvas szekkója, mely alkotás a közönségtől teljesen elzárt helyen tartózkodik.

A kép ábrázolja azokat a munkásokat, akik nem dolgoznak, azt a szónokot, akinek nincs szája és azokat a politikusokat, akiket nem érdekel a politika.

A festményt, 1991-2004-ig, függöny takarta! A másik kép az aula, festménnyel szembeni oldalát mutatja, amelynek emeleti folyosóján Kádár János járkált a sarokban lévő irodájából ki- és be!

A továbbiakban még több házat tekintettünk meg például Imre Katalin az ÉS újságírója és a Tűztánc szerkesztője, Aczél György kulturpolitikus, Bence György filozófus által lakott épületeket.

2014. 08. 29. péntek Szalon keretében

„Határtalan Lengyelország: Galícia, reneszánsz városok és haszid rabbik nyomában” címmel **Preisich Anikó** úti beszámolóját hallgattuk meg

Elhurcolt zsidó családok

hagyatékából származó különleges képek, különleges helyeken, ma poszterként emlékeztetik a túlélőket!

A régió a középkori és kora újkori lengyel királyság központi, leggazdagabb vidéke, s egyszersmind a lengyel zsidóság – az orthodoxia és a haszidizmus – történelmi magva is, gyönyörű várakkal, reneszánsz városi főterekkel, zsidó szellemi központokkal, erődcsinagógákkal, gazdagon díszített zsidó temetőkkel.

A nyolc napos kulturális barangolás során az idegenvezetésről, a különleges történetekről és gazdag programról Sajó Tamás művészettörténész, a Wang folyó versei blogoldal szerző gondoskodott, mi pedig az Anikó, hiteles, tolmácsolásában, hallhattuk a sokszor megható történeteket.

Köszönjük Anikó!

Kedves Olvasóim! Nem fogok megfélemezni az arra érdekeseknek járó jutalmakról, csak még várni kell egy kicsit, amíg beindul a szezon.

Többen szóltak, hogy kihagytam a felsorolásból pár, augusztusban született egyént, ezért elnézést kérek: Balabán Anikó, Kárpáti István, Rákosi Balázs, Susánszky Fanni, Szabados György, Szántó Erika, Vendli Péter Ifj., Vendli Áron. Remélem, most már jó, teljes a felsorolásom.

Utólag is köszöntöm Őket: **Isten éltesen Benneteket!**

Szeretettel Ibici